

Vinstdelning och andra nyheter inom företagsbeskattningen

Av kammarrättsassessorn Gustaf Sandström

Dagarna före jul tog riksdagen ställning till tre propositioner på företagskatteområdet. En av dem gällde införandet av en vinstdelningsskatt som ett led i finansieringen av löntagarfonderna (prop. 1983/84:50, FiU 20, SFS 1983:1086—1091, 1105). Mer i skymundan antogs förslag till bl a sänkt bolagsskattesats och begränsning av utrymmet för lagernedskrivning (prop. 1983/84:64, SkU 14, SFS 1983:983—986) och ändringar i förlustutjämningsreglerna (prop. 1983/84:63, SkU 15, SFS 1983:987—988). I denna artikel redogörs kortfattat för vinstdelningsskatten och ändringarna i prop. 1983/84:64.

Vinstdelningsskatten

Under första halvåret 1983 arbetade två kommittéer (vinstdelningsgruppen och placeringsutredningen) och en interdepartemental arbetsgrupp (fondgruppen) med olika delar av löntagarfondsfrågan. För vinstdelningsgruppens del gällde det närmast att i lagtext definiera ett underlag för vinstdelningen. Enligt direktiven skulle arbetet inriktas på en delning av "övervinster". Vinster upp till en viss nivå skulle alltså undantas.

Med hänsyn till den tidsram som gällde fick arbetet i de tre utredningarna bedrivas med stor skyndsamhet. Mycket av det tidigare tänkandet på området fanns redovisat i tio volymer i SOU-serien från den sk löntagarfondsutredningen. Vinstdelningsgruppen hade i sitt arbete mest nytta av Hans Edenhams expertrapport om olika tekniska problem kring valet av vinstbegrepp (SOU 1982:28).

Ganska snart stod det klart att det i gruppen fanns sympati för att låta ett reall vinstbegrepp ligga till grund för vinstdelningen. Realbeskattningsutredningens lösningar på företagsskatteområdet studerades därför flitigt (SOU 1982:1). Till intresset för ett reall vinstbegrepp bidrog säkert att det inte var särskilt tilltalande att få ett företag klassificerat som "övervinstföretag" även i det fall då det egna kapitalet minskat i reala termer.

Gruppens förslag (Ds Fi 1983:13) möttes av ganska omfattande kritik inte bara från näringslivet utan också från skatteadministrationen och från redovisningshåll. Flertalet remissinstanser som yttrade sig i frågan ansåg att det i och för sig var en fördel att utgå från ett reall vinstbegrepp. Samtidigt underströks emellertid de praktiska och principiella problemen med att införa det

föreslagna systemet vid sidan av en företagsbeskattning och en redovisning som bygger på nominalistiska regler.

Remisskritiken ledde inte till några väsentliga ändringar vid beredningen i finansdepartementet. Vid riksdagsbehandlingen gjordes en formell ändring i lagen om allmän investeringsfond. I övrigt godtogs regeringens förslag helt. De nya reglerna tillämpas på beskattningsår som inleds efter år 1983.

Vinstdelningsgruppen använde beteckningen vinstdelningsavgift för den nya pålagan. Uttryckssättet skall ses mot bakgrund av att gruppen lade vikt vid att beräkningstekniken skulle kunna användas inte bara i ett löntagarfondssystem utan också i frivilliga vinstdelningssystem. Vid remissbehandlingen framhölls från många håll att det var fråga om en skatt och inte om en avgift. I den antagna lagtexten används också beteckningen "vinstdelningsskatt".

Skatten har karaktär av en allmän skatt. I taxerings- och uppbördshänseende behandlas den som den statliga inkomstskatten (skattetilläggsreglerna gäller dock inte). Skatten tillfaller staten och förs till AP-fonden via riksförsäkringsverket. Några konstitutionella hinder mot en sådan specialdestinering har inte ansetts föreligga.

En kontroversiell fråga var vilka företagsformer som skulle omfattas av vinstdelningen. Vinstdelningsgruppen utgick från att systemet inte skulle gälla företagsformer som beskattas progressivt eftersom vinstdelningen i sig innehöll ett progressivt element. En annan betydelsefull faktor vid avgränsningen var att företag som inte kunde använda sig av investeringsfondssystemet eller ge eller ta emot koncernbidrag skulle hållas utanför. Skälet till detta var att gruppen accepterade en vinstutjämning mellan olika år inom ramen för investeringsfondssystemet liksom en utjämning mellan olika koncernföretag genom koncernbidrag. Mot denna bakgrund fastställdes företagskretsen till svenska aktiebolag, svenska ekonomiska föreningar, svenska sparbanker och svenska ömsesidiga skadeförsäkringsanstalter (rätten att utnyttja investeringsfondssystemet utvidgades till att gälla också skadeförsäkringsanstalterna). Undantag gjordes för livförsäkringsanstalter, schablonbeskattade bostadsföretag och vissa aktiebolag som kommunalt beskattas endast för fastighetsinkomster (bl a Tipstjänst och Penninglotteriet).

Kritik kom från bl a olika kooperativa organisationer och sparbanker. I några yttranden framhölls att förvaltningsföretag och andra investmentföretag inte borde omfattas av systemet eftersom de varken kan lämna eller ta emot koncernbidrag eller utnyttja investeringsfondssystemet.

Kritiken ledde inte till någon ändring i företagskretsen. Vad gäller de kooperativa föreningarna hänvisade departementschefen bl a till att föreningarna kan nedbringa den beskattningsbara inkomsten — och därmed vinstdelningsunderlaget — genom s k kooperativ utdelning (rabatter och pristillägg) och till det kommande förslaget om avdragsrätt för s k insatsutdelning (jfr prop.

1983/84:84). Han framhöll också att löntagarfondstyrelserna skulle ges möjlighet att placera vinstdelningsmedel i kooperativa företag. Ett undantag för förvaltningsföretag skulle enligt departementschefen vara förenat med väsentliga problem eftersom karaktären av förvaltningsföretag inte nödvändigtvis behövde vara varaktig. Vidare kunde ett undantag leda till ojämnheter i beskattningen med hänsyn till att värdepappersförvaltning förekommer även hos rörelsedrivande företag.

Enligt finansutskottet fanns det skäl att undanta föreningarna från vinstdelningsskatten. Regeringen borde följa frågan och eventuellt återkomma till riksdagen med förslag. Riksdagen beslutade att som sin mening ge regeringen detta till känna. I fråga om förvaltningsföretagen ansåg skatteutskottet i sitt yttrande till finansutskottet att dessa företag borde omfattas av bestämmelserna ”i varje fall i ett inledningsskede och i avvaktan på närmare erfarenheter av den nya lagstiftningen.”

Som redan nämnts överensstämmer de nu antagna reglerna i stort sett med vinstdelningsgruppens förslag. Skattesatsen är 20% och påförd vinstdelningsskatt är avdragsgill vid taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt. Alltjämt gäller också gruppens schema för hur vinstdelningsunderlaget skall beräknas.

Statligt beskattningsbar inkomst

- + Skattemässiga avdrag (kommunalskatte-, förlust-, investerings-, forsknings-, exportkredit- samt Annell- och andra utdelningsavdrag).
- + Avsättning till lagerreserv, resultatutjämningsfond o d (minuspost om reserven minskats).
- Årets beräknade skatt, statlig och kommunal.
- = NOMINELLT RESULTAT

- Årets inflationstal multiplicerat med vissa tillgångar (monetära tillgångar, lager, maskiner och inventarier vid årets början) samt årets nominella resultat och nyemitterat kapital.
- Extra inflationsavskrivning på byggnader och markanläggningar.
- + Årets inflationstal multiplicerat med skulderna vid årets början (inkl. investeringsfond).
- = REALT RESULTAT

- Fribelopp (6% av lönesumman alt. 500 000 kr).
- = VINSTDELNINGUNDERLAG

Beräkningen av vinstdelningsunderlaget görs alltså i tre steg. Först omvandlas den beskattningsbara inkomsten till ett mer verkligt nominellt resultat.

Därefter sker inflationskorrigeringen. Slutligen dras fribeloppet från det reala resultatet.

Som framgår av beräkningsschemat är utgångspunkten för vinstdelningen den statligt beskattningsbara inkomsten. Till denna läggs investeringsavdrag och andra s k stimulansavdrag. Tillägget för förlustavdrag hänger samman med att förlusten i vinstdelningssystemet beaktas redan förluståret. I förekommande fall startar nämligen vinstberäkningen i vinstdelningssystemet med företagets beräknade förlust vid den statliga inkomsttaxeringen. Alltjämt gäller emellertid vid den vanliga inkomsttaxeringen att förlustens storlek inte prövas förluståret utan först när förlustavdrag yrkas.

Tillägget för de skattemässiga avdragen görs för att komma närmare det verkliga (nominella) överskott som verksamheten gett. Av samma skäl skall i princip bokslutsdispositioner inte påverka vinstberäkningen. Vidare skall årets statliga och kommunala inkomstskatt dras ifrån.

Justeringar görs inte för alla bokslutsdispositioner. Av praktiska skäl — men också för att ge utrymme för en viss inkomstutjämning för bl a expanderande företag och företag i konjunkturkänsliga branscher — godtas överavskrivningar på inventarier och avsättningar till investeringsfond o d. Vad som återstår är förändringar i lagerreserv, resultatutjämningsfond eller annan liknande reserv. Vid inkomstbeskattningen medgivet inkursavdrag återförs inte och detsamma gäller en nedjustering av lagervärdet som motsvaras av en faktisk värdenedgång.

Som "annan liknande reserv" räknas belopp varmed pågående arbeten skrivits ned och avsättning till internvinstkonto. Hit hör däremot inte bankernas avsättningar för s k länderrisker och försäkringsföretagens avsättningar till utjämningsfond och säkerhetsreserv. Dessa reserveringar anses nämligen inte vara av konsolideringskaraktär utan företagsekonomiskt motiverade (prop. s. 90).

De allmänna reglerna om lagernedskrivning tillämpas inte på lager av fastigheter och värdepapper. Vad gäller lagerfastigheter skall enligt förarbetena normalt hela nedskrivningen återföras. Någon motsvarande presumtion gäller inte för bankers, finansbolags och försäkringsföretags nedskrivning av lager av lånefordringar, obligationer m m. I propositionen förutsätts att RSV kompletterar sina anvisningar (senast RSV Dt 1982:29) med uppgift om hur stor del av nedskrivningen som har karaktär av reservering för förlustrisker — och inte av konsolidering — och som därför skall godtas i vinstdelningssystemet.

I princip skall vinstdelningen träffa verksamhet i Sverige. Principen har emellertid inte gått att genomföra fullt ut. Om ett företag har en utländsk filial kan vinstdelningsskattens storlek påverkas av vilken metod som används för att undvika dubbelbeskattning. Tillämpas t ex credit-metoden ingår den utländska inkomsten i den beskattningsbara inkomsten och därmed också i

vinstdelningunderlaget. Vid s k ordinarie exempt eliminieras däremot samtliga intäkter och kostnader som hänför sig till utlandsdelen. Vinstdelningen kommer då att träffa enbart den svenska verksamheten.

Vinstdelningsgruppen hade inte föreskrivit några ”hjälpregler” för hur avdraget för årets statliga och kommunala inkomstskatt skulle beräknas. Vid remissbehandlingen framhölls att en exakt skatteberäkning kunde bli svår att utföra, och detta inte bara av den anledningen att man ibland skulle bli tvungen att laborera med flera kommunala skattesatser. I syfte att förenkla hanteringen har därför tagits in en regel att årets statliga och kommunala inkomstskatt alltid skall anses utgöra 32% av den statligt beskattningsbara inkomsten plus 30% av summan av de kommunalt beskattningsbara inkomsterna. Avdraget för skatt påverkas inte av att utländsk skatt kan ha avräknats.

I det andra steget skall det nominella resultatet omvandlas till ett realt resultat.

Inflationskorrigeringen tar sikte på anläggnings- och omsättningstillgångar samt monetära tillgångar och skulder. Genomgående utnyttjas de ingående balansvärdena. Som mått på inflationen används samma index som vid beskattning av fastighetsvinster, d v s ett index grundat på KPI.

Byggnader, markanläggningar, inventarier och lager inflationskorrigeras enligt realbeskattningsutredningens modell. För byggnader och markanläggningar beräknas således en extra inflationsavskrivning. Den utgörs av skillnaden mellan realt beräknade värdeminskning- och utrangeringsavdrag och de faktiska avdragen. Vid beräkning av de reala avdragen multipliceras det faktiska avdraget med ett omräkningstal. Omräkningstalet är beroende av vilket år som byggnaden eller anläggningen anskaffades. Inflationskompensationen uttrycks i ett inflationsavdrag som dras från det nominella resultatet.

Rätteligen borde inflationsavdraget för inventarier bestämmas på samma sätt. Av bl a praktiska skäl tillämpas mer generösa regler. Inflationsavdraget beräknas på hela det skattemässiga restvärdet. Det innebär att inflationskompensationen ges omedelbart i stället för att periodiseras över användningstiden.

Vad gäller lager beräknas inflationskompensationen inte — som i realbeskattningsutredningens förslag — på det nedskrivna värdet utan på lagervärdet före nedskrivning. Skillnaden hänger samman med att förändringar i lagerreserver återförs i vinstdelningssystemet.

Inflationskorrigeringen omfattar inte alla tillgångar. Mark och aktier ger normalt inget inflationsavdrag. Skälet till detta är att icke-reala värdestegringsvinster på sådana tillgångar åtminstone delvis undantas från inkomstbeskattning. Mark och aktier som utgör omsättningstillgångar behandlas däremot som lager. Inflationskompensation ges således i detta fall redan under innehavstiden i form av ett inflationsavdrag.

I fråga om de monetära tillgångarna (fordringar, kassa m m) och skulderna

avviker de antagna reglerna väsentligt från realbeskattningsutredningens förslag.

Realbeskattningsutredningen utgick från att räntor skulle delas upp i en icke avdragsgill/skattefri inflationskompensation och en avdragsgill/skattepliktig realränta. Någon beskattning eller avdragsrätt vid negativa realräntor skulle inte förekomma. Realbeskattningsutredningens ställningstagande skall ses mot bakgrund av att utredningens förslag tog sikte på både företagen och hushållen.

I vinstdelningssystemet görs inflationskorrigeringen på ett enklare sätt. Ett avdrag beräknas på grundval av det ingående värdet på de monetära tillgångarna och inflationen under det senaste året. På motsvarande sätt görs ett tillägg på grundval av skulderna och inflationen. Årets nominella vinst och nyemitterat kapital räknas i det här sammanhanget som en tillgångspost och utskiftat kapital som en skuldpost. Avsättningar till investeringsfond och annan liknande fond räknas in bland skulderna.

Vid remissbehandlingen framhölls i flera yttranden att inflationstillägget för skulder innebar en beskattning av icke realiserade vinster. Departementschefen vände sig mot denna uppfattning. Han konstaterade att resonemanget syntes bygga på att inflationstillägget på en skuld inte motsvarades av någon "verklig" intäkt och att låntagaren därför kunde bli tvungen att låna pengar för att betala sin skatt. Om räntan översteg inflationstakten var det enligt departementschefen bara fråga om att korrigera det redan medgivna ränteavdraget till ett realt avdrag. Löpte lånet med ingen eller låg ränta var i inflationstider den verkliga innebörden att låntagaren fick en del av sin skuld efterskänkt. Departementschefen kunde inte finna annat än att denna skuldminskning utgjorde en realiserad inkomst för låntagaren. Han betonade i sammanhanget att inflationstillägget för skulder inte skulle sammanblandas med beskattning av värdestegringsvinster.

Det reala resultatet blir oftast lägre än det nominella resultatet, dvs inflationsavdraget för byggnader, markanläggningar, inventarier, lager och monetära tillgångar tar över tillägget för monetära skulder. För de fastighetsförvaltande företagen — som är förmånligt behandlade i det vanliga inkomstskattesystemet — gäller emellertid det omvända. I förhållande till andra företag missgynnas de fastighetsförvaltande företagen också av konstruktionen av fribeloppet. Möjligheten till i vinstdelningssystemet "tillåten" inkomstutjämnning är vidare begränsad. Även de fastighetsförvaltande (icke schablonbeskattade) företagen har emellertid fr o m 1985 års taxering rätt att utnyttja investeringsfondssystemet.

Vinstdelningen tar sikte på övervinster. Övervinsten (vinstdelningsunderlaget) definieras som det reala resultatet minus fribeloppet. Fribeloppet har bestämts till 6% av lönesumman. Som ett alternativ till detta lönebaserade fribelopp finns ett fast fribelopp om 500 000 kr. Syftet med det fasta fribeloppet är

att begränsa vinstdelningen till ett förhållandevis litet antal företag. För att förhindra en uppdelning av en verksamhet i flera formellt fristående företag gäller vissa begränsningar i fråga om rätten att utnyttja det fasta fribeloppet inom en företagsgrupp (moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning).

Det lönebaserade fribeloppet gör det viktigt att de anställda tillhör "rätt" företag. För t ex PK-bankens del gäller att postverkets personal utför tjänster för bankens räkning (postverket berörs inte av vinstdelningssystemet). Av den kostnadsersättning som banken betalar postverket avser mellan 330 och 350 milj. kr. direkta lönekostnader. Saken påtalades vid remissbehandlingen och senare för skatteutskottet. Utskottet ansåg att de närmare erfarenheterna av bestämmelserna borde avvaktas innan ställning togs till införandet av en dispensregel.

Skattesats, lagernedskrivning m m

I den reviderade finansplanen från april 1983 aviserades vissa ändringar i företagsbeskattningen. Finansministern konstaterade att det faktiska uttaget av skatt hos aktiebolagen låg avsevärt lägre än den teoretiska skattesatsen 58 % (vid en kommunal utdebitering om 30 kr). Flera skäl av ekonomisk art talade för en sänkning av den nominella skattesatsen och en breddning av skattebasen. Skattesatsen vid taxeringen till statlig inkomstskatt borde enligt finansministern sänkas från 40 % till 32 % (den nivå som gäller för flertalet ekonomiska föreningar) och rätten till lagernedskrivning inskränkas med tio procentenheter (från 60 % till 50 %).

I promemorian (Ds Fi 1983:21) Breddat underlag för produktionsfaktor-skattekonkretiserades förslaget (promemorian innehöll också regler om införandet av en sk grundavgift inom socialförsäkringen — regeringen har inte ännu tagit ställning till grundavgiften). Efter remissbehandling och proposition antogs förslaget av riksdagen.

Sänkningen av skattesatsen berör inte enbart aktiebolagen utan också bl a sparbanks-, föreningsbanks- och ömsesidiga skadeförsäkringsbolag. Den lägre skattesatsen gäller första gången vid 1985 års taxering. Taxeras företaget då för beskattningsår som har inletts före den 1 januari 1984 gäller dock den högre skattesatsen.

Företagsskatteberedningen föreslog för mer än sex år sedan att den kommunala beskattningen av juridiska personer skulle tas bort. Det finns nu skäl att anta att denna från administrativ synpunkt mycket angelägna reform kommer att genomföras. Den nya skattesatsen lär i så fall få en kort livslängd.

Skärpningen i fråga om rätten till lagernedskrivning gäller generellt och inte enbart de företagsformer som får del av den sänkta skattesatsen. Även t ex ekonomiska föreningar och egenföretagare berörs således.

De ändrade lagervärderingsreglerna slår igenom vid tillämpning av supplementärregel I, d v s då lagernedskrivningen baseras på lagerreservens storlek under de närmast föregående åren. Vidare får lagrets värde i fortsättningen skrivas ned med högst 35 % — i stället för som hittills högst 45 % — om företaget sätter av medel till resultatutjämningsfond. De procentsatser som gäller för avsättning till resultatutjämningsfond har däremot inte ändrats och inte heller supplementärregel II eller reglerna för nedskrivning av fastigheter, pågående arbeten och värdepapper.

Även ändringarna beträffande lagervärderingen tillämpas första gången vid 1985 års taxering. Beskattningsår som har inletts före den 1 januari 1984 undantas.

Vid remissbehandlingen och i framställningar till skatteutskottet gjordes från näringslivets sida gällande att begränsningen av nedskrivningsrätten kunde leda till allvarliga likviditetspåfrestningar. Både departementschefen och utskottet tog emellertid avstånd från några särskilda övergångsregler för att minska skatteeffekten vid upplösning av lagerreserver.

Prop. 1983/84:64 innehöll ytterligare två förslag, nämligen dels att den 20-procentiga inbetalningsskyldigheten på särskilt investeringskonto skulle utsträckas till att gälla även 1984 års vinster och dels att det särskilda forskningsavdraget vid taxeringen till statlig inkomstskatt skulle avskaffas.

Vad gäller det särskilda investeringskontot gäller i princip motsvarande regler för inbetalningarna avseende 1984 års vinster som för 1983 års vinster. Förlängningen har medfört ändringar i lagen (1982:1185) om inbetalning på särskilt investeringskonto.

Det särskilda forskningsavdraget kom till genom lagstiftning år 1973 (SFS 1973:421). Avdraget är sedan 1983 års taxering utformat som ett basavdrag om 5 % och ett ökningsavdrag om 30 %. Avdragsunderlaget beräknas på företagets lönekostnader för FoU-arbete och företagets kostnader för förvärv av forskningsresultat från andra företag m m.

Enligt departementschefen fanns indikationer på att avdraget kommit att fungera mer som en skattesubvention till FoU-intensiva företag än som en verklig stimulans till ökat FoU-arbete. Effekten av avdraget var med andra ord liten. Därtill kom att systemet med forskningsavdrag var mycket komplicerat för både de skattskyldiga och taxeringsmyndigheterna. Ett avskaffande av forskningsavdraget var också i linje med strävandena att bredda underlaget för företagsbeskattningen. Departementschefen tillade i propositionen att regeringen hade för avsikt att lägga fram förslag om andra former för att främja FoU-verksamheten hos de mindre och medelstora företagen.

Aktuellt från Norstedts

Per Boman

EXPORTÖREN, IMPORTÖREN OCH BANKEN 8 uppl.

Ca pris 135:— 210 sidor

Denna bok ger en koncis översikt över affärsbankernas möjligheter att effektivt medverka i olika slags utlandstransaktioner samt att påvisa vad som bör iakttagas för att inte kunden skall lida skada.

John Bratt — Olle Fernström — Stephan Tolstoy

DEKLARATION OCH BESKATTNING 29 uppl.

Ca pris 205:— 463 sidor

Boken är unik såtillvida att den utkommit i 29 år i rad och omfattar så gott som hela skatteområdet. Genom att den varje år utkommer i ny, omarbetad upplaga är den ständigt i nivå med utvecklingen. Den överskådliga framställningen gör boken lämplig för många grupper — företagare, jurister, revisorer, studerande och inte minst löntagare med komplicerade deklARATIONER.

Pierre Guillet de Monthoux

LÄRAN OM FÖRETAGET. FRÅN QUESNAY TILL KEYNES

Ca pris 225:— inb. 478 sidor

En ytterst intresseväckande bok om företagandets kulturhistoria. Vad menade egentligen de gamla ekonomerna med *företag*. Med denna kunskap är det lättare att förstå dagens ekonomiska debatt.

Knut Rodhe

AKTIEBOLAGSRÄTT ENLIGT 1975 ÅRS AKTIEBOLAGSLAG 11 uppl.

Ca pris 140:— 288 sidor

Denna nya, omarbetade upplaga av *Aktiebolagsrätt* beaktar lagstiftningen fram till den 1 juli 1983. Den ger en utförlig redogörelse för hela aktiebolagsrätten — inklusive lagstiftningen om styrelsrepresentation för de anställda — med undantag för de regler, som avser årsredovisningen.

NORSTEDTS JURIDISKA HANDBOK 12 uppl.

Ca pris 500:— inb. 1 162 sidor

Ny, omarbetad och helt aktualiserad upplaga av den klassiska juridiska handboken. Förutom traditionella juridiska områden behandlas i denna nya upplaga bl a näringsrätt, undervisning och datarätt.

Handboken är ett nödvändigt hjälpmedel för varje jurist. Den ger en *överblick* över rättsområden som man vanligtvis kanske inte arbetar med och den informerar om *nyheter* på vars och ens specialområde.

NORSTEDTS

Sammanställning av vissa avdrag samt skattereduktion vid 1984 års taxering

Tabellen är uppräddad av departementsrådet Boddi Hulgaard	Ogift ¹ hemmavarande barn under 18 år saknas (f/2/11 1965—1/11 1983)	Ogift ¹ med hemmavarande barn under 16 år (f/2/11 1967—1/11 1983)	Ogift ¹ med hemmavarande barn mellan 16 och 18 år (f/2/11 1965—1/11 1967—1/11 1983)	Gift ¹ som sammanlevt med makens högre inkomst ⁶ än denne; hemmavarande barn under 16 år saknas (f/2/11 1967—1/11 1983)	Gift ¹ som sammanlevt med makens högre inkomst ⁶ än denne; hemmavarande barn under 16 år saknas (f/2/11 1967—1/11 1983)	Gift ¹ som sammanlevt med makens högre inkomst ⁶ än denne; hemmavarande barn under 16 år finns (f/2/11 1967—1/11 1983)	Gift ¹ som sammanlevt med makens högre inkomst ⁶ än denne; hemmavarande barn under 16 år finns (f/2/11 1967—1/11 1983)
Avdrag för underhåll av icke hemmavarande barn under 18 år (skall styrkas med skriftligt bevis) ⁹	max 3 000/barn	max 3 000/barn	max 3 000/barn	max 3 000/barn	max 3 000/barn	max 3 000/barn	max 3 000/barn
Förvärsavdrag ² avseende A-inkomst av jordbruksfastighet ³ , rörelse ³ eller tjänst	—	25 % av inkomsten, dock sammanlagt max 2 000	—	—	—	25 % av inkomsten, dock sammanlagt max 2 000	—
Förvärsavdrag ¹ tillkommande gift person med A-inkomst av jordbruksfastighet el. rörelse vars make biträdd i verksamheten utan att taxeras för inkomst därav ³	—	—	—	—	—	—	—
Grundavdrag ⁴	7 500	7 500	7 500	7 500	7 500	max 1 000	max 1 000
Skattereduktion	—	1 800	1 800	max 1 800 ⁸	max 1 800 ⁸	max 1 800 ⁸	—

1 Med ogift, liksom änka, änking, fränskild och gift, som ingått äktenskap under beskattningsåret eller som av annat skäl inte sambeskatnas med sin make. Skattskyldig med barn under 16 år får förvärsavdrag som ogift vid taxeringen för det inkomstår maken avlidit under förutsättning att dödsfallet ägde före den 1 juli inkomståret trots att han då sambeskatnats med denne. Med gifta liksom de som utan att vara gifta sammanlevt under större delen av beskattningsåret, om de tidigare varit gifta med varandra eller har eller haft gemensamt barn. Sistnämnda regel tillämpas dock inte för det beskattningsår, under vilket det förhållande inträtt, som motiverar behandlingen som gift.

2 Om flera förvärsavdrag ifrågakommer samtidigt gäller viss maximering. Förvärsavdrag får för make gemensamt eller för ensamtstående skattskyldig inte uppgå till högre belopp än sammanlagt det högsta av samtidigt ifrågakommande maximibelopp. Förvärsavdraget får inte överstiga inkomsten i förvärskällan eller av arbetet, i förekommande fall efter avdrag för omkostnader och — vid kommunaltaxeringen — procentavdrag i förvärskällan.

3 Då fastighet ingår i förvärskällan är avdraget 25 % av nettointäkten.

4 Medges endast vid taxeringen till kommunal inkomstskatt.

5 Beträffande företagsledare i fåmansbolag även vid inkomst av tjänst i vissa fall.

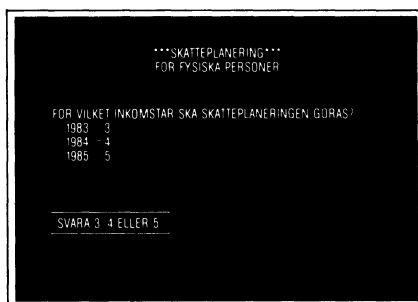
6 Med inkomst avses stadigt taxerad inkomst.

7 Med inkomst avses i fråga om förvärsavdrag A-inkomst. Vid lika inkomst medges den yngste maken förvärsavdrag.

8 Skattereduktion uppgår till 30 % av det belopp varmed andra makens inkomst understiger 6 000 kr. Vid lika statigt taxerad inkomst medges den äldre maken skattereduktion.

9 Om barnet genomgår grundskola, gymnasieskola eller därmed jämförig grundutbildning medges avdrag intill dess barnet fyllt 21 år.

SKATTEPLANERING.

Fördelarna med EDLA Skatteplanering

- Systemet arbetar i dialogform direkt på bildskärmen.
- Underlaget för beräkningen skrivs ut, vilket medger kontroll i efterhand.
- EDLA Skatteplanering ger möjligheter till simulering.
- Valfrihet att göra skatteberäkning för innevarande år plus de två kommande.
- Beräkning för makar görs samtidigt.
- EDLA Skatteplanering tar hänsyn till sambeskattnig av B-inkomster och marginalskaftespärr.
- Systemet beräknar kommunal inkomstskatt i hemkommun och två utbokommuner.
- Systemet tar hänsyn till extra avdrag pga nedsatt skatteförmåga.
- EDLA Skatteplanering tar hänsyn till de speciella regler som gäller pensionärer.
- Systemet tar hänsyn till barns/föräldrars förmögenhet om den ska samtaxeras.
- EDLA Skatteplanering beräknar egenavgifter för rörelseidkare.
- Systemet beaktar "Lagen om begränsning av skatt i vissa fall".
- Beräknar slutlig skatt och skogsvårdsavgift samt beaktar skattereduktion, sparskattereduktion, hyreshusavgift m m.

EDAB

EKONOMISK DATABEHANDLING AB.

— Ett Datema-företag —

Stockholm: Box 20106, 161 20 Bromma. Tel 08-73005 75.

Göteborg: Box 2102, 431 02 Mölndal. Tel 031-870880.

Malmö: Box 330, 201 23 Malmö. Tel 040-180285.

Skellefteå: Kanalgatan 46B, 931 31 Skellefteå. Tel 0910-77080.